

Страни в главното производство

Въззивници: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Въззиваел: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Преюдициални въпроси

При изложените по-горе обстоятелства от фактическа и правна страна представлява ли държавна помощ по смисъла на член 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз мярка, състояща се в предоставянето със закон на бюджетен кредит в размер на 70 милиона евро в полза на оператор от сектора на железопътния транспорт при условията, предвидени в Закон № 208 от 28 декември 2015 г. (член 1, параграф 867), изменен с Декрет-закон № 50 от 24 април 2017 г., и последващото му прехвърляне на друг икономически оператор, без тръжна процедура и срещу нулева насрещна престация?

При утвърдителен отговор следва да се установи дали въпросната помощ все пак е съвместима с правото на ЕС и какви са последиците от липсата на уведомление за нея по смисъла на член 10[8], параграф 3 ДФЕС?

Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 11 юни 2018 г. — Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Дело C-386/18)

(2018/C 294/43)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Страни в главното производство

Жалбоподател: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Отговорник: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Преюдициални въпроси

- 1а. Препятства ли член 66, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 508/2014⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за Европейския фонд за морско дело и рибарство и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2328/2003, (ЕО) № 861/2006, (ЕО) № 1198/2006 и (ЕО) № 791/2007 на Съвета и Регламент (ЕС) № 1255/2011 на Европейския парламент и на Съвета (наричан по-нататък „Регламент № 508/2014“), доколкото в него е предвидено, че Европейският фонд за морско дело и рибарство подпомага изготвянето и изпълнението на планове за производство и предлагане на пазара по член 28 от Регламент (ЕС) № 1379/2013⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно общата организация на пазарите на продукти от риболов и аквакултури, за изменение на регламенти (ЕО) № 1184/2006 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета (наричан по-нататък „Регламент № 1379/2013“), възможността дадена държава членка да възрази срещу организация на производители, подали заявление за отпускане на такава субсидия, че към момента на подаване на конкретното заявление същата държава членка не е предоставила нито в одобрената ѝ от Европейската комисия оперативна програма, нито в националните правила, съгласно които се определя кои разходи подлежат на подпомагане, възможността такава заявление да бъде подадено за определена категория разходи (в настоящия случай за разходите за изготвяне и изпълнение на планове за производство и предлагане на пазара) или за определен период (в настоящия случай за 2014 година)?
- 1б. За отговора на въпрос 1а от значение ли е обстоятелството, че съгласно член 28, параграф 1 от Регламент № 1379/2013 организацията на производители е длъжна да изготви план за производство и предлагане на пазара и след одобрението му от страна на държавата членка да изпълнява този план за производство и предлагане на пазара?
2. В случай че отговорът на въпрос 1а е в смисъл, че член 66, параграф 1 от Регламент № 508/2014 не допуска държава членка да отговори на организация на производители, подава заявление за отпускане на субсидия за изготвяне и изпълнение на планове за производство и предлагане на пазара, като възрази, че към момента на подаване на това заявление тази държава членка не е предоставила възможност да бъде подадено такава заявление, следва ли да се приеме, че в този случай член 66, параграф 1 от Регламент № 508/2014 може да бъде пряко правно основание, въз основа на което заявителите да претърпяват иск срещу тяхната държава членка и да претендират отпускане на съответната субсидия?

3. В случай че отговорът на въпрос 2 е в смисъл, че в посочената във въпрос 2 хипотеза член 66, параграф 1 от Регламент № 508/2014 може да бъде пряко правно основание, въз основата на което заявителите да предявяват иск срещу тяхната държава членка и да претендират отпускане на съответната субсидия, допуска ли член 65, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 1303/2013⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (наричан по-нататък „Регламент 1303/2013“), да бъде отпусната субсидия за изготвянето и изпълнението на план за производство и предлагане на пазара, когато заявлението за отпускане на субсидията е подадено, след като планът за производство и предлагане на пазара е бил изготвен и изпълнен?

⁽¹⁾ ОВ L 149, 2014 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 354, 2013 г., стр. 1; поправка в ОВ L 101, 18.4.2015 г., стр. 62.

⁽³⁾ ОВ L 347, 2013 г., стр. 320.

Преюдициално запитване от Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Полша), постъпило на 12 юни 2018 г. — Delfarma Sp. z o.o. przeciwko Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Дело C-387/18)

(2018/C 294/44)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Страни в главното производство

Жалбоподател: Delfarma Sp. z o.o.

Отговорник: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Преюдициален въпрос

Допуска ли правото на Съюза, и по-специално членове 34 и 36 от Договора за функционирането на Европейския съюз, национална правна уредба, съгласно която разрешение за пускане на пазара в държава членка на лекарствен продукт от паралелен внос не може да бъде издадено единствено поради това, че лекарственият продукт, който е предмет на паралелния внос, е бил одобрен в държавата членка на износ като генеричен лекарствен продукт, тоест при представяне на по-кратка документация, а в държавата членка на вноса този лекарствен продукт е бил одобрен като референтен, тоест при представяне на пълен набор от документи, поради което отказът се постановява без изследване на основната терапевтична тъждественост на двата продукта и без искане от страна на националния орган — въпреки възможността за неговото отправяне — за изпращане на документация от съответния орган в държавата на износа?

Преюдициално запитване от Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Белгия), постъпило на 13 юни 2018 г. — Brussels Securities SA/État belge

(Дело C-389/18)

(2018/C 294/45)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles